

Nemožnost a nechuť prožívat roční doby - náhrada technikou

Napsal [Karel Funk](#) (») 6. 7. 2009

Nemožnost a nechuť prožívat roční doby – náhrada technikou Ze života s ročními obdobími

– Příspěvek k vědě o člověku a přírodě –

Budeme-li v běhu roku sledovat *proměňující se* nálady přírody a zaměříme-li pak svůj pohled do nitra lidské povahy našich současníků, ukáže se následující skutečnost: ústrojí utvářejících sil mnoha lidí je dnes natolik zhutnělé a nepohyblivé, že to, co jako éter nese přírodní nálady, nalézají minimální nebo žádnou odezvu v lidských éterných tělech. V tomto bytostném článku mnoho lidí roční období prostě (už) nespolužijí.

Zároveň se v astrálním těle ukazuje sklon proměňujícím se přírodním náladám uniknout a hledat, ba vyžadovat jisté druhy „subkulturních nálad“, tedy takových nálad, které jsou vytvářeny technickými médii. V tomto druhu „kulturních nálad“ spočívá zároveň také zárodek sklonu uniknout před takovou kulturou bezprostředně vytvářenou člověkem, resp. dokonce pohrdat touto kulturou, která není filtrována technikou.

Zatímco tedy éterné tělo mnoha dnešních lidí je příliš hutné, nepohyblivé, spočívá zároveň v astrálním těle silný zárodek snahy uniknout přírodním náladám, tedy v jedné oblasti roční doby *nemoci* prožívat a ve druhé oblasti je *nechtít* prožívat.

Tím tito lidé vypadávají z vývoje bytostné podstaty světa, který se odehrává v nitru denního světla, v jeho niternosti, ve střídání ročních dob – podle toho, nakolik popsané jevy v jednotlivém člověku pokročily ve svém účinku.

Děsivé pozorování můžeme učinit u dětí rodičů, u nichž tyto jevy můžeme vidět: tyto jevy v dětech dokonce pokračují!

U mnoha z těchto lidí platí, že vlastní schopnost vzpomínání není naplňována zážitky v proměně ročních dob; na tomto místě nastupují vzpomínkové automaty: fotografie, video, film, kazeta, CD atd., tím se člověk *nevědomě* zřiká svého vnitřního spojení s postupujícími proměnami roku.

Tragicky se tedy doplňuje nedostatek přírodních zážitků s nedostatkem vzpomínek na přírodní zážitky.

Co můžeme dělat?

Když spolužijíme proměny roku v náladách ročních dob a srovnáváme-li je s duševními náladami „Anthroposofického kalendáře duše“ k příslušným obdobím, zjišťujeme v leckterém případě zcela patrnou příbuznost obou, často ovšem i odchylky nálady průpovědi od nálady roční doby.

Pozvedneme-li své citění až do duševní země, potkáme zde bytosti, které jsou pověřeny současným a budoucím úkolem utvářet v tomto kulturním okruhu běh roku tak, aby se nálada průpovědi Kalendáře duše stávala náladou přírody.

Tento úkol mohly vysoké andělské bytosti splnit teprve z určité části, takže je třeba říci, že „Kalendář duše“ se v *náladě* všech svých průpovědí teprve v budoucnosti stane plnou skutečností jako *nálada přírody*. Spolužijování proměn roku lidskými dušemi, které se s Kalendářem duše týden po týdnu vnitřně spojují, pomáhá vysokým andělským bytostem v plnění jejich úkolu.

Podíváme-li se na duševní činnosti a poznávací možnosti, které jsou dány různými vjemovými obsahy smyslového a nadmyslového druhu, ukážou nám běh roku jako činnost tvůrčích bytostí, do níž se lidská duše může vžívat.

Je-li duševní nálada týdenní průpovědi prohloubeným způsobem prožívána v nitru, dochází nejprve k proměně astrálního těla, tedy onoho „vlastního“ působiště průpovědí; síla jejího slova, která sahá až ke spolupůsobení na náladě přírody, je v proměněném éterném těle; toho lze dosáhnout dlouholetým cvičením a zejména cvičením eurytmie¹ týdenních průpovědí a zde zejména s ročními dobami spojené nálady hlásek úvodního a závěrečného taktu. Tím lze tedy popsat jeden úkol umělecké činnosti v eurytmii.

Domníváme se, že jsme poznali, že tím dochází k *vytváření společenství*, které běh roku chápe jako nadmyslově-smyslový kultus, na němž se člověk může podílet.

Poprvé vyšlo v týdeníku:

"Das Goetheanum", č. 48 / 2003